

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621204519
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6621204519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloletú W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom v N., C. č. X, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky Bc. E. V., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo U., T. č. XXX/XX, v skutočnosti bytom v N., C. č. X, a otca K. U. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo U., T. č. XXX/XX, v skutočnosti bytom v N., C. č. X, zastúpeného Mgr. Michalom Markotánom, advokátom so sídlom v Lučenci, Rádayho č. 8/A, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 6P/75/2021-218 zo dňa 30.03.2022 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Lučenec č.k. 6P/75/2021-231 zo dňa 08.04.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia vo výroku o zameškanom výživnom (tretí výrok) **m e n í tak**, že zameškané výživné za obdobie od 12.11.2021 do 30.03.2022 v sume 417,- € je matka **p o v i n á** zaplatiť maloletej v splátkach v sume 10,- € mesačne splatných spolu s bežným výživným k rukám otca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do jeho úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čí len jednej splátky má za následok splatnosť celého zameškaného výživného.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o úprave styku matky s maloletou (štvrtý výrok) **m e n í tak**, že matka je **o p r á v e n á** stýkať sa s maloletou každý párný týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod. a každý nepárný týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 12:00 hod. do 18:00 hod.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti matky platiť maloletej výživné v sume 120,- € mesačne (druhý výrok), vo výroku o povinnosti matky maloletú vyzdvihnúť pred bydliskom otca a vrátiť ju v mieste jeho bydliska (piaty výrok) a vo výroku o povinnosti otca maloletú na styk s matkou riadne pripraviť a o povinnosti matky maloletú otcovi v stanovenom termíne vrátiť (šiesty výrok) **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“ v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku; ďalej len „C.m.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletú W. V., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený a povinný dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (prvý výrok), matke uložil povinnosť platiť maloletej výživné vo výške 120,- Eur mesačne najneskôr do 20. dňa v

mesiaci vopred k rukám otca počnúc od 12.11.2021 (druhý výrok), zameškané výživné za obdobie od 12.11.2021 do rozhodnutia súdu vo výške 676,- Eur povolil matke zaplatiť v splátkach po 10,- Eur spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva zročný celý dlh (tretí výrok), vyslovil, že matka je oprávnená stykať sa s maloletou každý páry týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod. a každý nepáry týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 15:00 hod. do 17:00 hod. (štvrtý výrok), matke uložil povinnosť maloletú vyzdvihnúť pred bydliskom otca a po skončení styku maloletú vrátiť v mieste jeho bydliska (piaty výrok), otcovi uložil povinnosť maloletú na styk s matkou riadne pripraviť a matke uložil povinnosť po skončení styku maloletú otcovi v stanovenom termíne vrátiť (šiesty výrok), rodičom uložil výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi (siedmy výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (ôsmy výrok); opravným uznesením súd prvej inštancie opravil tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zameškanom výživnom, v ktorom opravil sumu zameškaného výživného na 496,78 Eur.

1.2 Uznesením č.k. 6P/75/2021-24 zo dňa 15.11.2021 začal súd prvej inštancie na základe vlastného podnetu zo dňa 12.11.2021 v zmysle § 23 ods. 2 C.m.p. konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej W. V.; súd prvej inštancie poukázal na to, že uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 10P/46/2021-32 zo dňa 16.08.2021 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11CoP/54/2021-110 zo dňa 29.10.2021 bolo nariadené neodkladné opatrenie (žiaden z rodičov následne nepodal návrh na začatie konania vo veci samej), na základe ktorého bola maloletá dočasne zverená do osobnej starostlivosti otca; matke bola uložená povinnosť platiť maloletej výživné v rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa a bola oprávnená stretávať sa s maloletou každý páry týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod. a každý nepáry týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 15:00 hod. do 17:00 hod. vždy za prítomnosti otca; otec vo svojom vyjadrení zo dňa 15.12.2021 poukázal na rozvodové konanie vedené pod sp. zn. 8P/77/2021 ako aj na návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej, ktorý bol súdu doručený dňa 30.11.2021; žiadal zveriť maloletú do jeho osobnej starostlivosti, zaviazal matku platením výživného vo výške 200,- Eur mesačne a upraviť styk s maloletou každý páry kalendárny týždeň v roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň v roku v nedeľu od 15:00 hod. do 17:00 hod.

1.3 Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že je dôvodné zveriť maloletú do osobnej starostlivosti otca, pričom vychádzal jednak z postoja matky, ktorá nemala námietky voči tomu, že maloletá bude nateraz zverená do osobnej starostlivosti otca, ktorý maloletej od konca roka 2018 poskytuje adekvátnu starostlivosť; na strane otca nezistil súd prvej inštancie žiadne nedostatky čo do starostlivosti o maloletú a súčasne zohľadnil aj názor maloletej, ktorá chcela zotrvať v jeho starostlivosti; zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca odporučil aj kolízny opatrovník.

1.4 Ďalej mal súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania preukázané, že matka si plní vyživovaciu povinnosť voči maloletej v minimálnom rozsahu; toho času je nezamestnaná, vedená v evidencii úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a práceneschopná od 02.07.2021; súd prvej inštancie poukázal na to, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou z čoho vyplýva, že rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie jeho vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené; v konaní bolo podľa súdu prvej inštancie jednoznačne preukázané, že matka ukončila pracovný pomer v spoločnosti H. zdravotná poisťovňa, a.s. koncom októbra 2020, kde však dosahovala len príjem od 4,- Eur do 10,- Eur mesačne; z dôkazov predložených matkou bolo zistené, že matka si hľadala prácu v priebehu júna 2020, marca 2020 a decembra 2020, následne si hľadala prácu až v priebehu júna 2021, z čoho je zrejmé, že medzi jednotlivými žiadosťami predloženými matkou sú dosť výrazné rozostupy v trvaní niekoľko mesiacov až pol roka, čo nenasvedčuje, že matka mala skutočne záujem si prácu nájsť; pokiaľ matka tvrdila, že pracovala brigádnicky ako vykladačka potravín, uvedená skutočnosť nebola potvrdená žiadnym listinným dôkazom ani lustráciou v sociálnej poisťovni; matka 01.07.2021 utrpela úraz, ktorý mal údajne zapríčiniť jej konaním otec, a od 02.07.2021 bola uznaná za práceneschopnú, pričom jej práceneschopnosť stále trvá; zo správy ošetrojúceho lekára bolo zistené, že matka z titulu úrazu bola práceneschopná od 02.07.2021 do 06.08.2021, následne jej práceneschopnosť pokračovala pre bolesti krčnej chrbtice, pre zníženie funkcie štítnej žľazy a kožnú chorobu alergického pôvodu; pokiaľ ide o zníženie funkciu štítnej žľazy a kožné choroby, tieto nemajú vplyv na samotné fungovanie jedinca pri vykonávaní práce, a súd prvej inštancie ich nebral do úvahy; zo správ neurológa od augusta 2021 až do marca 2022

vyplývajú závery, že matka trpí spazmami oblasti CTH vľavo aj vpravo a CC syndrómom; ide o blokády v oblasti C - chrbtice, ktoré čiastočne môžu obmedzovať pohyblivosť matky v oblasti krčnej chrbtice; od januára 2022 nie sú bolesti krčnej chrbtice lekárom uvádzané, pretrváva len diagnóza CC syndróm, čo z odborného hľadiska predstavuje prenesenú bolesť hlavy z oblasti krčnej chrbtice vznikajúca pohybom krku, nevhodnou polohou hlavy alebo tlakom; bolesti hlavy sú vyvolané dráždením nervov, resp. ich spôsobujú stuhnuté svaly okolo krčnej chrbtice; liečba tohto syndrómu spočíva v krátkodobom podávaní analgetík, resp. pri dlhodobých ťažkostiach najmä správnu rehabilitáciu; z vyjadrenia znalca v trestnom konaní bolo zistené, že matka trpí chronickými ťažkosťami v dôsledku degeneratívnych zmien v krčnej a hrudnej chrbtici a jej zdravotné ťažkosti nesúvisia s napadnutím zo dňa 01.07.2021; súd prvej inštancie uviedol, že z lekárskeho správ nevyplýva, že práceneschopnosť matky je až tak závažného charakteru, ktorý by jej bránil vo výkone práce; matka nepracuje už od konca roka 2020, pričom nebol zistený žiadne ospravedlniteľný dôvod preto, aby nepracovala; vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie za to, že je v schopnostiach a možnostiach matky vykonávať prácu, a vychádzal z potenciálneho príjmu matky, ktorý mohla dosiahnuť; pokiaľ by matka pracovala, mohla by dosahovať aspoň minimálnu mzdu, ktorá na základe vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny za rok 2022 predstavuje 646,- Eur v hrubom (v čistom 525,65 Eur); matka neuvádzala žiadne výdavky v súvislosti s bývaním a zabezpečovaním svojich potrieb, a preto súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného vychádzal zo sumy 525,65 Eur, ktoré matka mohla zarobiť; v rozhodnom období existovalo množstvo pracovných ponúk napr. v pozícii upratovačka, pomocná pekárika, chyžná, čašníčka, výrobná pracovníčka, opatrovatelka, či predavačka jedla; vzhľadom na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že matka je schopná platiť maloletej výživné vo výške 120,- Eur mesačne, ktoré je primerané požiadavkám maloletej ako aj pomerom matky; súd prvej inštancie pri určení výšky výživného vychádzal zo základných potrieb maloletej prezentovaných otcom v priebehu pojednávania a výšku mesačných nákladov na maloletú ustálil na sumu 411,11 Eur; táto suma zahŕňa poplatky za školskú družinu 10,- Eur a školskú jedáleň 30,- Eur, pomôcky do školy vo výške 20,- Eur, klavír 15,- Eur, pomôcky na klavír 5,- Eur, hokejové tréningy 15,- Eur, pomôcky na hokej 20,- Eur, strava 80,- Eur, drogeria a lieky 20,- Eur, oblečenie 30,- Eur, bývanie 136,10 Eur a zábava a šport 30,- Eur.

1.5 Súd prvej inštancie uložil matke povinnosť platiť výživné odo dňa podania podnetu, vzhľadom na čo vznikla matke povinnosť zaplatiť zameškané výživné v sume 496,78 Eur za obdobie od 12.11.2021 do rozhodnutia súdu prvej inštancie (30.03.2022); matka si svoju vyživovaciu povinnosť plnila v minimálnej miere v sume 29,87 Eur mesačne, teda spolu 179,22 Eur; suma zameškaného výživného pozostáva z pomernej časti výživného za 19 dní v novembri 2021, t.j. 120,- Eur ÷ 30 dní x 19 dní = 76,- Eur a 5 mesiacov x 120,- Eur = 600,- Eur (76,- Eur + 600,- Eur = 676,- Eur); zameškané výživné predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú matka mala zaplatiť a skutočne zaplatenou sumou, t.j. 676,- Eur mínus 179,22 Eur = 496,78 Eur, ktorú sumu súd prvej inštancie povolil matke splácať v mesačných splátkach po 10,- Eur s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane zročný celý dlh.

1.6 Pokiaľ ide o styk maloletej s matkou, tento v súčasnosti prebieha tak, ako bolo rozhodnuté neodkladným opatrením, teda že matka sa stretáva s maloletou každý páry týždeň v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 15:00 hod. do 17:00 hod.; matka žiadala upraviť styk tak, aby maloletá mohla u nej prespávať, bez uvedenia akým spôsobom by chcela styk rozšíriť, avšak maloletá zásadne odmietala spojenie styku s matkou s prespávaním v jej domácnosti, a preto súd prvej inštancie aj s poukazom na krátke časové obdobie, od ktorého styk medzi nimi prebieha (august 2021), ponechal styk v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, z dôvodu, že tento funguje a je postačujúci pre rozvoj vzájomných vzťahov medzi matkou a maloletou.

1.7 Vzhľadom na pretrvávajúce nezhody medzi rodičmi prameniace z ich partnerského života súd prvej inštancie za účelom zlepšenia vzťahov a komunikácie medzi rodičmi a zabezpečenia zdravého psychického vývinu maloletej rodičom uložil povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu (výchovné opatrenie).

1.8 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 24 ods. 1, 3, 4 a 5, § 25 ods. 1 a 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 76 ods. 1 Zákona o rodine; o trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov účastníkov konania v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia podala matka včas odvolanie doručené Krajskému súdu v Banskej Bystrici prostredníctvom elektronickej pošty dňa 20.05.2022 (č.l. 238 spisu), ktoré bolo následne doplnené v listinnej podobe a doručené Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 24.05.2022 (č.l. 242-243 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie matka napadla v časti určenia výšky výživného, od neho závislého zameškaného výživného a v časti rozsahu styku s maloletou; z obsahu odvolania vyplýva, že uplatnila odvolacie dôvody podľa § 62 ods. 1 C.m.p. a § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.; poukázala na to, že je nezamestnaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v súčasnosti práceneschopná; uviedla, že prácu si hľadala a vždy mala záujem pracovať; nepoberá žiadnu dávku v nezamestnanosti ani príspevok v hmotnej núdzi, pretože naň nemá nárok; výživné určené vo výške 120,- Eur mesačne nedokáže platiť, nakoľko aj teraz si požičiava od priateľa 30,- Eur mesačne na výživné na maloletú a jej matka jej musí posilať 50,- Eur mesačne na živobytie; peniaze, ktoré jej zvýšia, dá maloletej alebo jej kúpi oblečenie; rada by si našla zamestnanie, ale každý deň jej je veľmi zle; od incidentu, ktorý sa odohral dňa 01.07.2021 ju bolí chrbtica, hlava, máva závraty a lieči sa v neurologickej ambulancii; dňa 27.07.2022 ju čaká rehabilitácia, pľúcne vyšetrenie a neurologické vyšetrenie; s poukazom na uvedené matka navrhla, aby odvolací súd upravil jej styk s maloletou každý utorok od 15:00 hod. do 18:00 hod., každú nedeľu od 09:00 hod. do 18:00 hod. a určil výživné vo výške 40,- Eur mesačne.

2.2 Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 15.06.2022 (č.l. 256 spisu) k odvolaniu matky uviedol, že maloletá prechováva k svojmu otcovi silnú citovú väzbu a je na neho naviazaná; zároveň poukázal na to, že maloletá nemá spracované prežitú negatívne emócie pochádzajúce z konfliktu rodičov, ktoré majú vplyv na jej súčasný postoj a vzťah k matke; medzi rodičmi pretrvávajú výrazný partnerský konflikt, ktorý má tendenciu pokračovať aj po rozvode manželstva, pre dieťa je nebezpečný a má negatívny dopad na jeho zdravý psychický vývoj; rodičom bolo za účelom zlepšenia komunikácie uložené výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu; pri úprave styku sa kolízny opatrovník stotožnil so súdom prvej inštancie, ktorý prihliadol na preferencie samotného dieťaťa, najmä z dôvodu, že maloletá javí znaky psychickej poruchy zapríčinených konfliktným a antagonistickým správaním rodičov; čo sa týka vyživovacej povinnosti, matka si musí usporiadať svoje pomery tak, aby bola spôsobilá zabezpečovať výživné, aby svoje záväzky a povinnosti dokázala vždy a za každých okolností splniť; matka v rámci vykonaného dokazovania nepreukázala zmenu pomerov zapríčinenú objektívnymi okolnosťami (t.j., že výkonu zamestnania jej bráni závažná prekážka), a preto jej súčasnú práceneschopnosť nemožno počítať na ťarchu dieťaťa, ktoré má právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť; na záver kolízny opatrovník zotrval na svojich správach a záveroch, ktoré boli zaslané súdu prvej inštancie počas konania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v súlade so zistenými skutočnosťami, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania.

2.3 Otec vo vyjadrení zo dňa 04.07.2022 (č.l. 261-262 spisu) k odvolaniu matky prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že jej námietky považuje za účelové, nedôvodné a nevyplývajúce z vykonaného dokazovania; úprava styku požadovaná matkou v odvolaní nie je v záujme maloletej, nakoľko matka nie je zvyknutá sa o maloletú dcéru starať, maloletá dcéra si potrebuje na matku privyknuť, od odchodu matky zo spoločnej domácnosti v roku 2018 sa o dcéru nepretržite riadne stará on sám; matka javila záujem o stretávanie sa s dcérou len veľmi sporadicky a nijako neprispievala na výchovu a starostlivosť o dcéru; maloletá neprejavila záujem sa s matkou stretávať častejšie ako bolo stanovené neodkladným opatrením súdu, resp. u nej prespávať; navyše matka v konaní pred súdom prvej inštancie ani neuviedla, akým spôsobom by chcela styk rozšíriť, iba požadovala, aby maloletá mohla u nej prespávať, s čím maloletá výslovne nesúhlasila; čo sa týka stanoveného výživného toto vychádza z potrieb, názoru a postoja maloletej a základných nákladov, ktoré sú vynakladané v spojitosti s výchovou a starostlivosťou o maloletú; je nutné zdôrazniť, že matka nejavi záujem si hľadať zamestnanie a ňou predložené doklady a tvrdenia nenasvedčujú tomu, že matka mala skutočne záujem si prácu nájsť; argumentácia a obrana matky o zdravotných problémoch, ktoré jej mal spôsobiť otec je účelová a nepravdivá; otec sa plne stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie vo vzťahu k zdravotným problémom a práceneschopnosti matky a zároveň súd správne pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal z potenciálneho príjmu matky, ktorý mohla dosiahnuť; okrem toho matka nespochybnila náklady na základné životné potreby maloletej doložené otcom do spisu; na základe vyššie uvedeného otec žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

2.4 Otec vo vyjadrení zo dňa 22.07.2022 (č.l. 273 spisu) k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu matky prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že s ním v zásade súhlasí, avšak jeho tvrdenie, že maloletá javí znaky psychickej poruchy zapríčinennej konfliktným a antagonistickým správaním rodičov považuje za nepodložené, pričom ide o zjavne subjektívny názor kolízneho opatrovníka; maloletá nejaví znaky žiadnej psychickej poruchy a otec nerozumie, ako k takému záveru kolízny opatrovník vôbec dospel; v zostávajúcej časti vyjadrenia s kolíznym opatrovníkom súhlasil.

2.5 Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 22.07.2022 (č.l. 278 spisu) uviedol, že trvá na svojej správe a jej záveroch, ktorá bola zaslaná súdu prvej inštancie a aj vyjadrení zo dňa 15.06.2022; navrhol rozhodnúť v súlade so zistenými skutočnosťami, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania.

2.6 Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 20.09.2022 (č.l. 287 spisu) k vyjadreniu otca uviedol, že negatívne dôsledky zmien v rodine dieťaťa spojené s rozchodom rodičov umocňujú konflikty medzi rodičmi a s nimi spojené súdne spory; skutočnosť, že vzťahy medzi rodičmi sú výrazne antagonistické a svedkom konfliktov je aj dieťa konštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí sp. zn. 11CoP/54/2021 zo dňa 29.10.2021 a Okresný súd Lučenec v rozhodnutí sp. zn. 10P/46/2021 zo dňa 16.08.2021, kde podľa vykonaného dokazovania maloletá kontakt s matkou odmietala, pričom v tomto postoji dieťaťa zohral kľúčovú úlohu incident, ktorý sa odohral dňa 01.07.2021 medzi rodičmi dieťaťa, ako aj medzi otcom dieťaťa a priateľom matky; maloletá bola pri konflikte prítomná a následne kričala matke, že ju nenávidí; v priebehu tohto konania súd prvej inštancie tiež zistil, že medzi rodičmi pretrvávajú nezhody prameniace z partnerského života, čo spôsobuje vzájomné osočovanie medzi manželmi a nechotu rešpektovať názor druhého rodiča; s poukazom na dlhotrvajúci spor medzi rodičmi, ktorý indikuje vzťahové problémy, kolízny opatrovník pozoroval u maloletej pri jej vyjadreniach týkajúcich sa rodičov výraznú emočnú traumou; maloletá bola plačlivá, emocionálne úzkostná pri spomienkach súvisiacich s prežitou negatívnou udalosťou, kedy bola svedkom priameho konfliktu rodičov; konštatovanie kolízneho opatrovníka, že maloletá „W. javí znaky psychickej poruchy“ poukazuje na rušivé správanie a úzkostné spomienky maloletej, ktoré boli pozorované kolíznym opatrovníkom počas vykonaných rozhovorov s maloletou; vzhľadom na tieto pozorovania, kedy vzájomné vzťahy v rodine nie sú stabilizované je z pohľadu kolízneho opatrovníka nesmierne dôležité, aby rodičia čo najskôr začali odborné poradenstvo, tak ako to bolo rodičom uložené v rozhodnutí súdu prvej inštancie.

2.7 Otec vo vyjadrení zo dňa 28.09.2022 (č.l. 292 spisu) k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zo dňa 22.07.2022 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 22.07.2022, pričom kolízny opatrovník sa k vyjadreniu otca zo dňa 22.07.2022 a ku skutočnostiam v ňom uvedených nijako relevantne nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

3.1 V prejednávanej veci nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutočným stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. po zohľadnení, že podľa § 65 C.m.p. nie je viazaný rozsahom odvolania a podľa § 66 C.m.p. nie je viazaný odvolacími dôvodmi a rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia vo výroku o zameškanom výživnom (tretí výrok) a vo výroku o úprave styku matky s maloletou (štvrtý výrok) podľa § 388 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie a súčasne rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti matky platiť maloletej výživné v sume 120,- € mesačne (druhý výrok), vo výroku o povinnosti matky maloletej vyzdvihnúť pred bydliskom otca a vrátiť ju v mieste jeho bydliska (piaty výrok) a vo výroku o povinnosti otca maloletej na styk s matkou riadne pripraviť a o povinnosti matky maloletej otcovi v stanovenom termíne vrátiť (šiesty výrok) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.3 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.4.1 Odvolanie matky je čiastočne dôvodné; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový (skutočný) stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.); odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky matky, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o určení výšky výživného na maloletú a o úprave rozsahu styku každý párný týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod.; na rozdiel od súdu prvej inštancie však dospel odvolací súd k záveru, že výpočet zameškaného výživného zo strany súdu prvej inštancie nie je správny, a že je dôvodné upraviť styk matky s maloletou každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v nedeľu v širšom rozsahu, ako rozhodol súd prvej inštancie; preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil vo vzťahu k určeniu výšky výživného na maloletú ako aj vo vzťahu k úprave rozsahu styku každý párný týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod.; odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie v tomto smere a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na určenie výživného a úpravu styku každý párný týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod. tak, ako rozhodol súd prvej inštancie; odvolacie námietky matky ani ostatný obsah spisu preto neboli podkladom pre privedenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie v tejto veci; odvolací súd nezistil ani žiadne vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C.m.p.).

4.4.2 Pokiaľ je dieťa zverené do výlučnej osobnej starostlivosti jedného rodiča upraví súd styk dieťaťa s rodičom, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti; súd dbá na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného styku s obidvomi rodičmi; právu styku rodiča s dieťaťom korešponduje právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právo dieťaťa na zachovanie jeho totožnosti a rodinných záväzkov; v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých ide predovšetkým o záujem maloletých detí v zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa a výsledok konania by mal zodpovedať najlepšiemu záujmu maloletých detí; je v záujme maloletých detí, aby mali zabezpečený pravidelný osobný kontakt s oboma rodičmi, súd však musí brať do úvahy špecifiká každého jedného prípadu a z týchto skutočností vyabstrahovať, čo je v ich najlepšom záujme; v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 422/2016 zo dňa 07.07.2016 ústavný súd poukázal na to, že pojem najlepší záujem dieťaťa podľa článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa nie je v dohovore definovaný všeobecnými kritériami ani vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam, ale obsah tohto pojmu je možné interpretovať z obsahu jednotlivých článkov vnímaných vo vzájomných súvislostiach v kontexte celého dokumentu; zdôraznil, že v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ale aj judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, vo všetkých rozhodnutiach týkajúcich sa detí musia byť rozhodujúcim hľadiskom ich najlepšie záujmy; tento záujem sa skladá z dvoch zložiek; na jednej strane vyžaduje udržiavanie väzieb dieťaťa s jeho rodinou okrem prípadov, keď sa konkrétna rodina preukáže ako nevhodná, z čoho vyplýva, že rodinné väzby môžu byť pretrhnuté iba vo veľmi výnimočných prípadoch a musí byť vykonané všetko v záujme zachovania osobných vzťahov a ak je to vhodné, v záujme obnovy rodiny; na druhej strane je podľa rozhodnutia ústavného súdu v záujme dieťaťa, aby bola jeho výchova zabezpečená v stabilnom prostredí a rodičom nemôže byť podľa článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd umožnené uplatňovať opatrenia, ktoré by mohli poškodiť zdravie alebo vývoj dieťaťa; označený článok dohovoru vyžaduje zo strany orgánov verejnej moci rozhodovanie zachovávajúce rovnováhu medzi záujmami dieťaťa a záujmami rodičov, osobitná pozornosť v tomto procese však musí byť venovaná najlepšiemu záujmu dieťaťa, ktorý v závislosti na jeho povahe a význame môže prevážiť nad záujmami rodičov; v danom prípade určil súd prvej inštancie konkrétny rozsah styku (časový a dátumový) matky s maloletou v takom istom rozsahu, ako sa realizoval podľa nariadeného neodkladného opatrenia a to každý párný týždeň v kalendárnom roku v utorok od

15:00 hod. do 17:00 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 15:00 hod. do 17:00 hod.; v podanom odvolaní matka žiadala rozšíriť styk s maloletou a to tak, že sa bude stretávať s maloletou každý utorok od 15:00 hod. do 18:00 hod. a každú nepárnu nedeľu od 09:00 hod. do 18:00 hod.; odvolací súd je toho názoru, že pre opätovný rozvoj vzťahov medzi matkou a maloletou je žiaduce, aby pomaly a postupne dochádzalo k rozširovaniu styku matky s maloletou, čo je v najlepšom záujme maloletej, konkrétne v záujme na opätovnom vytvorení väzby medzi maloletou a matkou; zo súdneho spisu vyplýva, že vzájomný vzťah medzi nimi je v súčasnosti narušený a to vzhľadom na postoj maloletej, ktorá odmieta u matky prespávať a preferuje prítomnosť otca; ako však možno vidieť z vyjadrenia otca pri šetrení pomerov kolíznym opatrovníkom (č.l. 70 spisu), ktorý uviedol, že spočiatku sa styk matky s maloletou realizoval za jeho prítomnosti a následne na želanie maloletej už nebol pri styku prítomný, postupne dochádza k zlepšovaniu ich vzájomného vzťahu, na ktorý bude podľa názoru odvolacieho súdu postupné rozširovanie styku medzi nimi vplývať kladne; s poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru o potrebe zmeny rozsahu styku počas víkendov a to tak, že matka bude oprávnená stýkať sa s maloletou každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 12:00 hod. do 18:00 hod.; matka tak stráví s maloletou v nedeľu namiesto dvoch spolu šesť hodín, kedy si bude vedieť s maloletou urobiť dlhší program, môžu ísť spoločne na výlet, realizovať aktivity presahujúce pôvodne určený dvojhodinový styk, prípadne spolu stráviť nedeľný obed, čo tiež môže napomôcť utuženiu a obnoveniu väzieb medzi matkou a maloletou; určený rozsah styku matky s maloletou každý párny týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod. (počas pracovného/školského týždňa) považuje odvolací súd za adekvátny, keď podľa vyjadrenia otca ide o jediný deň v týždni, kedy maloletá nemá krúžok, a preto je vhodné a spravodlivé voči obom rodičom, aby sa v tento deň každý týždeň striedali a mohli si obaja spraviť program s maloletou aj počas týždňa; okrem toho ide o pracovný týždeň kedy maloletá má na druhý deň školu a z toho vyplývajúce povinnosti (príprava do školy), a preto odvolací súd tiež nepredložil styk matky s maloletou o hodinu dlhšie ako žiadala matka (namiesto do 17:00 hod. žiadala matka do 18:00 hod.); aj keď odvolací súd ponechal stretávanie maloletej s matkou každý párny utorok bez zmeny a dospel k záveru o potrebe zmeny (rozšírenia) úpravy styku len každú nepárnu nedeľu, z dôvodu prehľadnosti a jednotnosti výroku o úprave styku matky s maloletou pristúpil k zmene celého výroku napadnutého rozsudku o úprave styku matky s maloletou (štvrtý výrok).

4.4.3 Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine); vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov; výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napr. jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj (napr. vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a podobne); konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane oprávneného, jednak na strane povinného a určuje sa individuálne v každom jednotlivom prípade; pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine); schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možností ich uplatnenia a podobne; pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine); pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará a uspokojuje jeho potrebu bývania; základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa, ktoré predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb; musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 C.s.p.); výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných aj nepravidelných platieb na dieťa, aby bola jednoznačne určiteľná; podľa súdnej praxe „pri rozhodovaní o určení výživného na maloleté dieťa je povinný prihliadnúť na celkové majetkové pomery povinného a tzv. potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam; pri určení výšky výživného je rozhodujúci príjem, ktorý rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity; v zmysle ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine je rodič povinný plne rešpektovať svoju vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a s využitím svojich subjektívnych vlastností a pracovných príležitostí si organizovať svoje pracovné aktivity tak, aby mal reálnu možnosť si riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť“ (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/165/2017 zo dňa 27.11.2018); pri posudzovaní potenciality príjmov

musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné okolnosti, ktoré sa v konaní preukážu; Zákon o rodine výslovne zakotvuje povinnosť rodiča živiť svoje dieťa (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine), a pokiaľ sa rodič vzdá príjmu, z ktorého by vedel zabezpečiť výživu pre svoje dieťa bez vážneho dôvodu, je povinnosťou súdu jeho príjem posudzovať z jeho potenciálnych možností; potenciálny príjem nie je ten, ktorý povinný fakticky zarobí, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a tiež situáciu na trhu práce.

4.4.4 Nakoľko súd prvej inštancie zveril maloletú do osobnej starostlivosti otca, správne rozhodoval o vyživovacej povinnosti k maloletej zo strany matky; vyživovacia povinnosť rodičov k maloletej stále trvá, pretože táto nie je vzhľadom na svoj vek (9 rokov) schopná sama sa živiť; odvolací súd konštatuje, že matka maloletej sa k napadnutému výroku o výživnom vyjadrila len stručne v tom zmysle, že jej zdravotná situácia bráni plniť si vyživovaciu povinnosť a nie je schopná platiť výživné v sume 120,- Eur mesačne; na výživné na maloletú si údajne požičiava sumu 30,- Eur mesačne od svojho partnera a jej matka jej zasiela 50,- Eur mesačne na základné životné potreby; k odvolaniu matka doložila viaceré správy z lekárskeho vyšetrení, ktoré absolvovala; odvolací súd nepovažuje v tomto smere odvolanie matky za dôvodné; matka v súčasnosti nepracuje, pričom od 02.07.2021 je práceneschopná; pred týmto obdobím matka naposledy pracovala v spoločnosti H. zdravotná poisťovňa, a.s. od 08.09.2020 do 28.10.2020, z čoho je zrejmé, že matka nepracuje už od konca roka 2020; za podstatnú považuje v tomto smere odvolací súd skutočnosť, že podľa výsledku dokazovania, pracovná činnosť matky neskončila v dôsledku tvrdených zdravotných problémov (júl 2021), ale matka (okrem krátkych brigád) sústavne nepracuje už podstatne dlhšiu dobu (od marca 2020), čo nesvedčí tvrdeniu matky, že práve zdravotné problémy jej bránia v pracovnej činnosti a naopak svedčí pre postup súdu prvej inštancie vychádzať pri rozhodovaní z potenciálneho príjmu matky; súčasne z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že matka si hľadala prácu v priebehu marca 2020, júna 2020, decembra 2020 a následne až v priebehu júna 2021, medzi ktorými žiadosťami o prácu predloženými matkou sú výrazné časové rozstupy, čo nesvedčí o jej záujme skutočne si nájsť prácu, ktorou by mohla zabezpečiť výživu maloletej; súd prvej inštancie tak pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti matky dôvodne zohľadnil potencialitu príjmu na jej strane; v tomto smere súd prvej inštancie dôkladne a obsiahlo rozobral zdravotný stav matky a to s poukazom na správy z vyšetrení a obsah vyšetrovacieho spisu, na základe ktorých dospel k záveru, že zdravotný stav matky v produktívnom veku nie je tak závažný, aby nemohla pracovať a zabezpečiť základné potreby pre maloletú; odvolaciemu súdu ani z matkou k odvolaniu doložených správ z vyšetrení nevyplývala taká skutočnosť, pre ktorú by si matka nemohla zabezpečiť prácu; je zrejmé, že dňa 06.04.2022 bola matka na vyšetrení - MR mozgu so záverom pineálna cysta s plošnou indentáciou colliculus superior; na kontrole v neurologickej ambulancii dňa 12.04.2022 boli matke predpísané rehabilitácie; následne bola matka na kontrole u všeobecného lekára dňa 20.04.2022, kde bolo len poukázané na neurologickú ambulanciu a doplnené, že v prípade nezlepšenia bude potrebné očné vyšetrenie; následne kontrola dňa 02.05.2022, kde bol matke s poukazom na vertigo nausea odporučený kludový režim; na poslednej kontrole zo dňa 10.05.2022 u neurológa bolo matke odporučené opakovať doma 3 x denne barbecue manéver (poznámka odvolacieho súdu - polohovanie pacienta) a predpísané lieky; z uvedených správ z vyšetrení nevyplýva taká závažnosť zdravotného stavu matky, pre ktorú by matka nemohla pracovať, keď možnosť prípadného vyšetrenia očí, barbecue manéver, ktorým sa má matka polohovať 3 x do dňa, ani prípadná bolesť hlavy nie sú takými skutočnosťami, ktoré by matke bránili vo vykonávaní práce; ani skutočnosť, že matka zahájila rehabilitácie nie je dôvodom prečo by nemohla vykonávať prácu, keď časy týchto si môže prispôbiť podľa pracovnej doby, a práve tieto by mali matke pomôcť v súvislosti s jej zdravotným stavom; takéto konanie matky, ktorá nejaví skutočný záujem zabezpečiť si prácu a tým zabezpečiť výživu svojej maloletej dcéry, čo je jej povinnosťou, pričom sa sama spolieha na svojho partnera, ktorý jej požičiava financie a svoju matku, ktorá jej určitý finančný obnos posielala mesačne, nemôže požívať súdnu ochranu; súd prvej inštancie preto správne vychádzal z potenciálneho príjmu matky, ktorý by mohla dosahovať a to v sume minimálnej mzdy v čistom vo výške 525,65 Eur; čo sa týka konkrétnych mesačných výdavkov na maloletú, tieto matka osobitne nenamietala; odvolací súd sa potom stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého bolo potrebné za pravidelné mesačné výdavky maloletej považovať sumu približne 411,11 Eur; odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie výživné vypočítaval len zo základných výdavkov maloletej, ktorými boli poplatky za školskú družinu vo výške 10,- Eur, školská jedáleň 30,- Eur, pomôcky do školy 20,- Eur, klavír 15,- Eur, pomôcky na klavír 5,- Eur, hokejové tréningy 15,- Eur, pomôcky na hokej 20,- Eur, strava 80,- Eur, drogeria, lieky 20,- Eur, oblečenie 30,- Eur, bývanie 136,10 Eur a zábava, šport 30,- Eur; odvolací súd na záver dáva do pozornosti, že s poukazom na určenú výšku výživného (120,- Eur)

sa bude na výdavkoch maloletej (411,11 Eur) vo väčšej miere podieľať otec, ktorý zároveň maloletej zabezpečuje aj osobnú starostlivosť; na základe vyššie uvedeného je potom potrebné považovať aj rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného na maloletú (druhý výrok) za vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil.

4.4.5 Odvolací súd preskúmal aj napadnutý závislý tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia súdu prvej inštancie o zameškanom výživnom na maloletú a dospel k záveru, že tento nie je vecne správny a je potrebné ho v zmysle § 388 C.s.p. zmeniť, nakoľko súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu výpočtu zameškaného výživného; zameškané výživné za obdobie od 12.11.2021 do 30.03.2022 určil odvolací súd na sumu 417,- Eur ako rozdiel medzi zvýšeným výživným (120,- Eur) a skutočne zaplateným výživným zo strany matky v uvedenom období; zameškané výživné na maloletú v sume 417,- Eur tak pozostáva z pomerného výživného za mesiac november 2021, čo je 19 dní (od 12.11.2021), výživné na jeden deň pri určení výživného 120,- Eur predstavuje 4,- Eurá (120,- Eur / 30 dní) x 19 dní = 76,- Eur, výživné za mesiace december 2021 až marec 2022 (spolu 4 mesiace) predstavuje za každý mesiac 120,- Eur (120,- Eur x 4 = 480,- Eur), t.j. spolu 556,- Eur (76,- Eur + 480,- Eur); podľa obsahu spisu v uvedenom období na maloletú matka platila sumu 30,- Eur mesačne (č.l. 244-245 spisu), čo predstavuje za 19 dní v mesiaci november 2021 sumu 19,- Eur (30,- Eur / 30 dní x 19 dní), za mesiace december 2021 až marec 2022 (spolu 4 mesiace) za každý mesiac sumu 30,- Eur (30,- Eur x 4 = 120,- Eur), spolu zaplatené výživné 139,- Eur matkou dieťaťa, t.j. zameškané výživné je v sume 417,- Eur (556,- Eur mínus 139,- Eur = 417,- Eur).

4.4.6 Od výroku o úprave styku matky s maloletou sú závislé aj výroky o povinnosti matky maloletú vyzdvihnúť pred bydliskom otca a vrátiť v mieste jeho bydliska (piaty výrok) a o povinnosti otca maloletú na styk riadne pripraviť a povinnosti matky maloletú otcovi v stanovenom termíne vrátiť (šiesty výrok), ktoré sú však tiež vecne správne a odvolací súd ich preto tiež potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia účastníkov konania prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

5.1 V prejednávanej veci odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia účastníkov, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia účastníkov konania uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

6.1 Matka podané odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru o určení výživného na maloletú a určení rozsahu styku každý párný týždeň v kalendárnom roku v utorok na základe riadne vykonaného dokazovania a zisteného skutkového (skutočného) stavu veci, ktorý zároveň správne právne posúdil, nepovažoval odvolací súd odvolacie námietky matky vo vzťahu k určeniu výživného a úprave styku každý párný týždeň v kalendárnom roku v utorok za dôvodné (bod 4.4.2 a body 4.4.3, 4.4.4 a 4.4.6 odôvodnenia); odvolací súd však pristúpil k zmene rozsudku súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku o zameškanom výživnom (tretí výrok) z dôvodu jeho nesprávneho výpočtu a k zmene časti štvrtého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o oprávnení matky stýkať sa s maloletou každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 15:00 hod. do 17:00 hod., nakoľko považoval za vhodné upraviť styk matky s maloletou v tomto smere v širšom rozsahu (časť bodu 4.4.2 a bod 4.4.5 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku o zameškanom výživnom (tretí výrok) a vo výroku o úprave styku matky s maloletou (štvrtý výrok) v zmysle § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie; rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom (druhý výrok), vo výroku o povinnosti matky maloletú vyzdvihnúť pred bydliskom otca a vrátiť v mieste jeho bydliska (piaty výrok) a vo výroku o povinnosti otca maloletú na styk riadne pripraviť a o povinnosti matky

maloletú otcovi v stanovenom termíne vrátiť (šiesty výrok) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak; podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh; podľa § 58 C.m.p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí; nakoľko v prejednávanej veci nejde o konanie podľa § 53 C.m.p. a odvolací súd nezistil okolnosti pre priznanie náhrady trov odvolacieho konania (§ 55 C.m.p.), o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu alebo rozhodnutia o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (§ 370 ods. 1 a 2 C.m.p.), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 C.m.p.); súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.); výkon dobrovoľne nespĺnenej povinnosti uloženej neodkladným opatrením nariadi súd vždy aj bez návrhu (§ 376 ods. 3 C.m.p.); ak po nariadení výkonu rozhodnutia povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.).